

Rapunzel

A fost odată ca niciodată un bărbat și o femeie care nu puteau avea copii. Zi de zi se rugau Domnului să-i binecuvânteze cu un fiu sau o fiică. În cele din urmă, ruga lor fu ascultată și femeia căzu grea. Dar după numai câteva zile, biata de ea se îmbolnăvi, pierindu-i până și pofta de mâncare.

Te rog,
mănâncă
ceva!

Nu-mi trebuie
nimic de
mâncare...

– Trebuie să mănânci ceva, draga mea, îi zise bărbatul.

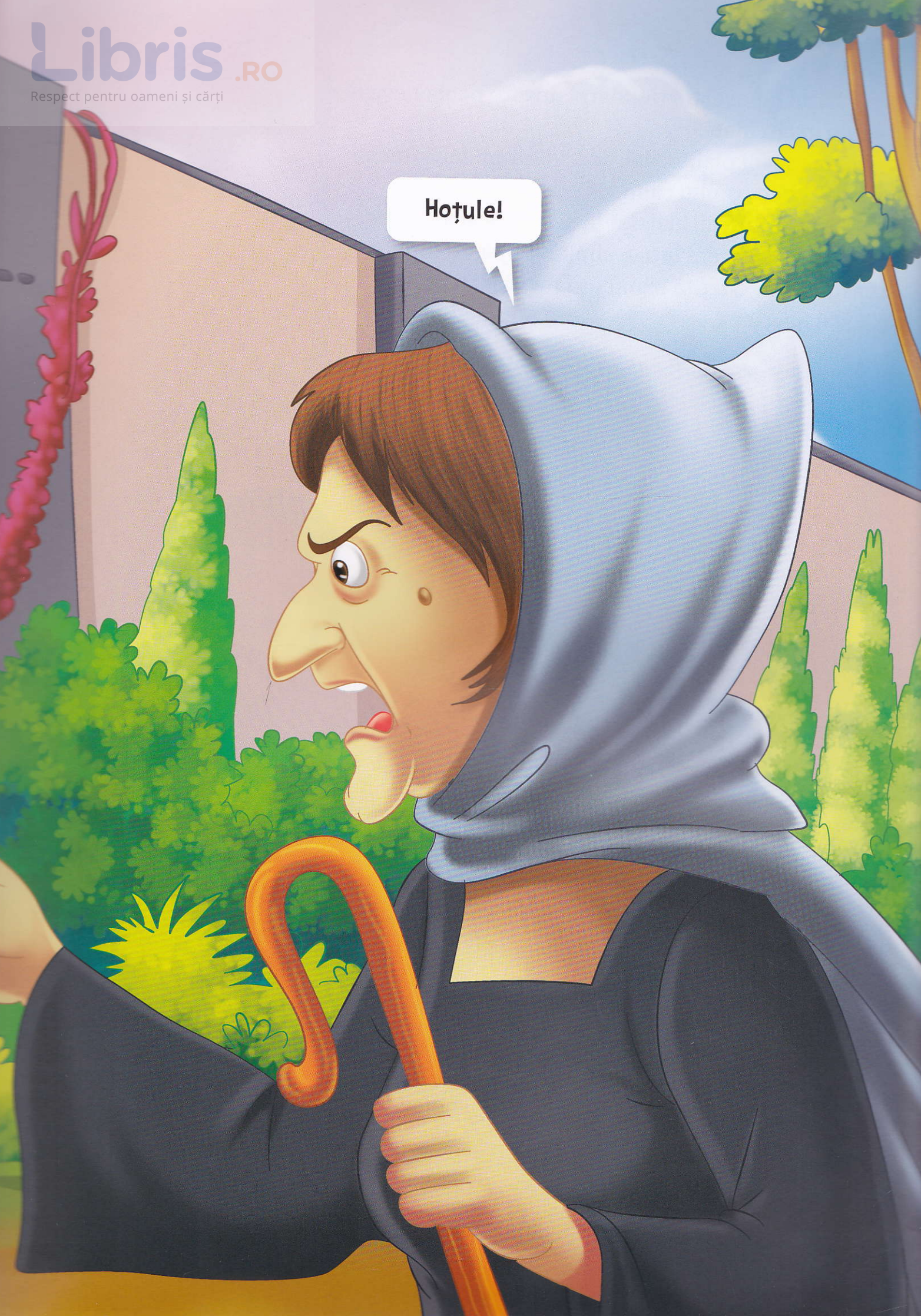
– Tot ce vreau e o floare numită Rapunzel, care crește în grădina casei de alături, răspunse femeia. Dacă o mănânc o să mă simt mai bine.

Planta pe care și-o dorea femeia creștea doar în grădina unei vrăjitoare rele, dar bărbatul își iubea prea mult soția ca să nu i-o aducă, așa că se duse alături și smulse floarea din grădină. Însă când dădu să plece, fu prins de vrăjitoarea cea rea, care strigă la el:

– Hoțule! Cum de îndrăznești să intri în grădina mea?

Hoțule!

Bărbatul îi povesti vrăjitoarei despre boala nevastei sale însărcinate.

– Te las să iei planta, dar doar dacă-mi făgăduiești că-mi dai mie copilul când vine pe lume.

Bărbatul se învoi, luă planta și o duse acasă, iar nevasta sa își reveni într-o clipită. După un timp, aceasta născu o fetiță frumoasă foc, dar vrăjitoarea sosi și o luă cu ea.

Te rog, lasă-mi copilul!

Făgăduința e
făgăduință.

